

Motion till riksdagen 2008/09:K310

av **Fredrik Schulte (m)**

Myndigheternas politiska opinionsbildning

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att förbjuda myndigheters och verks opinionsbildning i partipolitiskt kontroversiella frågor.

Motivering

Ett av den svenska förvaltningsmodellens viktigaste signum är den (tilltänkt) tydliga separationen mellan förvaltning och politik. Ett viktigt inslag i detta är hur det svenska politiska systemet förbjuder exempelvis politisk styrning av förvaltningens agerande i enskilda ärenden (ministerstyre). I stället ska politiken verka genom en mer generell målstyrning. Detta förutsätter samtidigt opartiskhet och värdenneutralitet från förvaltningens sida, vilket tydligt framgår av regeringsformens första kapitel (RF 1 kap. 9 §) som reglerar statskicketets grunder.

Trots detta har gränslandet mellan politik och förvaltning successivt suddats ut. Ett alltmer framträdande inslag av denna politiska opartiskhet som flertalet myndigheter gör sig skyldig till är opinionsbildning. I dag används stora summor av skattebetalarnas pengar för att påverka medborgaropinionen i olika frågor till gagn för en specifik politisk inriktning. Att statsförvaltningen i allt större omfattning blir en del av den politiska apparaturen står i diametral motsats till den svenska förvaltningsmodellens grundtanke.

På listan över partipolitisk opinionsbildning i myndighetsregi återfinns Skatteverkets reklamfilmer om varför ett högt skattetryck är nödvändigt, kampanjer för 300 miljoner kronor i syfte att öka mammors benägenhet att lämna ifrån sig mer av föräldraledigheten till barnens pappor (trots att det finns en mycket stark folkopinion mot detta), en kampanj från Systembolaget på temat att 900 fler skulle dö varje år om alkoholmonopolet avskaffades,

Fel! Okänt namn på

rapporter från Boverket i vilka det fastslås att bostadsbidraget är ett rättvist bostadsstöd för barn osv. Listan kan göras mycket längre.

Att ett problem föreligger bevisas inte minst av att statliga företag och myndigheter använder påtagligt större resurser för marknadsföring och på opinionsbearbetning under valår. Problemet med myndigheter som agerar opinionsbildande i partipolitiskt kontroversiella frågor har även påtalats i Demokratiutredningen av före detta statsrådet Bengt Göransson. Inte minst innebär myndigheternas opinionsbildande verksamhet dessutom ett slöseri med skattemedel. Denna utveckling måste stoppas och åtgärder bör vidtas för att tillrättalägga problemet.

Stockholm den 6 oktober 2008

Fredrik Schulte (m)